

Pro Salutae

Cultura românească a răspuns rapid și cu succes la multe curente înnoitoare din secolul care se încheie.

Uneori, ca în cazul avangardei literar-artistice, i-a dat pe unii dintre pionieri.

Structuralismul a fost și el preluat cu succes, în matematică, în lingvistică și în teoria și analiza literară.

Ar fi fost regretabil ca reacția la dezvoltarea semioticii, în a doua jumătate a secolului al XX-lea, să nu fie și ea pe măsura.

Semiotica românească a înregistrat unele succese, dar acestea sunt cunoscute mai degrabă peste hotare decât în România.

S-au găsit destui care să-i proclame declinul, dacă nu chiar moartea, uitându-se că semiotica s-a născut cu mii de ani în urmă și nu are cum să moară, deoarece semioza este inherentă ființei umane.

Este adevărat că recunoașterea ei ca disciplină constituită s-a produs târziu, în anii șaiszeci ai secolului al XX-lea, în condițiile emergenței paradigmei informaționale; dar preliminariile ei, care includ pe vechii greci (chiar pe presocratici), pe Leibniz, Peirce și Saussure, sunt fundamentale pentru înțelegerea semioticii.

Disciplinele actuale ale informației constituie un stimulent extraordinar pentru dezvoltarea semioticii.

De aceea, inițiativa colegilor de la Universitatea din Suceava este deosebit de bine venită, cu atât mai mult cu cât, cu excepția Caietelor de Semiotică de la Universitatea din Timișoara, nu prea știu să mai avem în momentul de față un periodic românesc de semiotică.

Dorim succes noii reviste și invităm pe toți cei interesați s-o sprijine!

Acad. Solomon MARCUS,

Universitatea București